

O tayada qoç yatıbdı,
Ay daha yelli yelənni.
Buynuzların çatıbdı,
Ay daha yelli yelənni.

Hayıf o qoçun quyruğu,
Ay daha yelli yelənni.
Quru yerdə yatıbdı,
Ay daha yelli yelənni.

Ay bu dərə başdan gəlir,
Ay daha yelli yelənni.
Suları daşdan gəlir,
Ay daha yelli yelənni.

Oğlan qızın dərindən
Ay daha yelli yelənni.
Durub o başdan gəlir,
Ay daha yelli yelənni.

Qardaşım bir qız sevib,
Ay daha yelli yelənni.
Uzun boy, qara birçək,
Ay daha yelli yelənni.

Bulaq suyu sərin dir,
Ay daha yelli yelənni.
Üstü dolu gəlindir,
Ay daha yelli yelənni.

Arzularım çin olar,
Ay daha yelli yelənni.
Qızlar da gəlin olar,
Ay daha yelli yelənni.

Mənim yarım tellidir,
Ay daha yelli yelənni.
Atı da yəhərlidir,
Ay daha yelli yelənni.

Güclüdür, qüvvətlidir,
Ay daha yelli yelənni.
Bu, düşməyə bəllidir,
Ay daha yelli yelənni.

Söyləyici: Sərvinaz Muxtarova, Zəngilan rayonu Dərə Gilətağ kəndi

YEL ƏLLİ

Bizim yerdə Novruz bayramı gələndə arvatdar yığışdırdılar, bayram eliyirdilər.

Onnar iki cür nənni düzəldirdilər. Birinin uzunluğu 20 metir olardı. Biri də iki çala ağac olurdu. İpləri qoşa qoyurdular. Qadının biri bu ipin üstündə otururdu ayaxlarını verirdi onun ipinə. Biri də o ipdə oturub ayaxlarını uzadırdı bının ipinə. Bu yannan o yana uçurdular.

Oxuyurdular:

Bı deyirdi:

O tayda qoş yatıbdı.

O deyirdi:

Ay daha nənni yel əlli.
Buynuzdarın çatıbdı,
Ay daha nənni yel əlli.

O biri oxuyurdu:

Fatma nənəm yatıbdı.

Bı deyirdi:

Ay daha nənni yel əlli.
Dizi quma batıbdı,
Ay daha nənni yel əlli.

Bahar gəlib xoş gəlib,
Ay daha nənni yel əlli.
Demə, əli boş gəlib,
Ay daha nənni yel əlli.

Bahar necə qəşəhdi,
Ay daha nənni yel əlli.
Hər tərəfi çiçəhdi,
Ay daha nənni yel əlli.

Bını ona görə oxuyurdular ki, yanı əkin əkməyin vaxtıdı. Özü də qadınlar xor kimi oxuyurdular. Biri birin, digəri o birin oxuyurdu.

Söyləyici: Cəbrayilov Xuduş Həsən oğlu, Zəngilan rayonu, Gilətağ kəndi, təvəllüdü 1926, təhsili orta.